

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ
 1000 София, ул. "Шести септември" № 29

Рег. № 1-10001, екз. № 1
 2013 г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПИСМЕНО СТАНОВИЩЕ

от Министерство на вътрешните работи
 гр. София, ул. „Шести септември“ № 29,
 представлявано от Петя Първанова –
 министър на вътрешните работи

по конст. дело № 1/2013 г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Конституционно дело № 1/2013 г. за установяване на противоконституционност на чл. 11, ал. 5, чл. 75, ал. 1 и чл. 76, ал. 2 от Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество (ЗОПДНПИ) (обн. ДВ., бр. 38 от 2012 г.), е образувано по искане на 58 народни представители от 41-вото Народно събрание, в което се излагат съображения относно противоречието на чл. 11, ал. 5 от ЗОПДНПИ с преамбюла и чл. 4, ал. 1 от Конституцията на Република България (КРБ) и противоречието на чл. 75, ал. 1 и чл. 76, ал. 2 от ЗОПДНПИ с чл. 4, ал. 1 и чл. 56 от КРБ.

Считам, че искането на вносителите е неоснователно по следните съображения:

По искането за обявяване на противоконституционност на чл. 11, ал. 5 от ЗОПДНПИ:

Разпоредбата на чл. 11, ал. 5 от ЗОПДНПИ гласи, че решенията на Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество, наричана по-нататък „комисията“ подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК), както и че обжалването на

Да се разглежда за съдим по к.с. 1/2013 г. 24.04.13г

решението не спира неговото изпълнение. Решенията, визирани в ал. 5 на чл. 11 от ЗОПДНПИ са следните:

1. за образуване на производство по ЗОПДНПИ; производството включва внасяне в съда на искане за налагане на обезпечителни мерки и на иск за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество;
2. за прекратяване на проверката по чл. 27 от ЗОПДНПИ или за удължаване на срока ѝ;
3. за отказ за образуване на производство по ЗОПДНПИ;
4. прекратяване на производството по ЗОПДНПИ;
5. сключване на спогодба по чл. 79 от ЗОПДНПИ;
6. назначаване на директорите на териториалните дирекции и на инспекторите, както и за изменение и прекратяване на правоотношенията им;
7. осъществяване на други правомощия, предвидени в ЗОПДНПИ.

Посочените видове решения по своята правна същност представляват индивидуални административни актове по смисъла на чл. 21 от АПК. Същите са издадени от административен орган, какъвто е комисията съгласно разпоредбата на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на АПК, във връзка с чл. 19, ал. 4, т. 4 от Закона за администрацията и чл. 5, ал. 1 от ЗОПДНПИ, действайки в рамките на правомощията ѝ, дадени по закон, а именно ЗОПДНПИ. С посочените решения се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани.

Предвид характера им на административни актове, същите следва да подлежат на съдебен контрол по реда на АПК. По този начин се гарантира спазването на конституционния принцип за право на защита на всеки гражданин, а оттам и на принципите на правовата държава.

Според искането на народните представители решенията на комисията, които могат да се обжалват по реда на АПК, са с различна правна характеристика. По този начин чл. 11, ал. 5 не създава гаранции за защита на гражданите. От гледна точка на конституционно установената система на правораздаване е абсолютно недопустимо контролът върху едни и същи по същество актове на администрацията да се осъществява успоредно по различни по вид съдилища – граждански и административни.

Считаме, че не е налице различна правна характеристика на решенията на комисията, регламентирани в чл. 11, ал. 1 от ЗОПДНПИ. Посочените решения са изцяло и само административни актове по смисъла на чл. 21 от АПК. Намираме, че посочените в чл. 11, ал. 1 от

ЗОПДНПИ решения не се припокриват с останалите видове актове на комисията, а именно искане за обезпечение на бъдещ иск за отнемане на имущество и иск за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество. Посочените два вида действия на комисията се извършват по реда на ЗОПДНПИ и Гражданския процесуален кодекс, поради което правото на защита срещу тези действия е отново по реда на ЗОПДНПИ и Гражданския процесуален кодекс.

Предвид изложеното, считаме че не е налице нарушение на принципите на правовата държава, провъзгласени в Конституцията на Република България.

По искането за обявяване на противоконституционност на чл. 75, ал. 1 и чл. 76, ал. 2 от ЗОПДНПИ:

Съгласно чл. 75, ал. 1 от ЗОПДНПИ срещу проверяваното лице и лицата по чл. 64, 65, 66, 67 и 71 от ЗОПДНПИ се предявява осъдителен иск за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество. Искът се предявява от комисията. Според искането на народните представители в нормата на чл. 75, ал. 1 от ЗОПДНПИ не са включени като ответници членовете на семейството по смисъла на разпоредбата на § 1, т. 3 от ЗОПДНПИ, които са съпруг, лицето, с което проверяваното лице е във фактическо съжителство и ненавършилите пълнолетие деца. Поради това е нарушено правото им на защита, съгласно чл. 56 от КРБ. Аналогично е твърдението на народните представители и относно чл. 76, ал. 2 от ЗОПДНПИ, която гласи, че като ответници в производството по предявен по чл. 75, ал. 1 от ЗОПДНПИ осъдителен иск се конституират проверяваното лице и лицата, посочени в чл. 64, 65, 66, 67 и 71 от ЗОПДНПИ.

Според чл. 63, ал. 2 от ЗОПДНПИ имуществото, което подлежи на отнемане в полза на държавата като незаконно придобито включва:

1. личното имущество на проверяваното лице;
2. имуществото, придобито общо от двамата съпрузи или от лицата във фактическо съжителство;
3. имуществото на ненавършилите пълнолетие деца, и
4. имуществото на съпруга на проверяваното лице, независимо от избора от съпрузите режим на имуществени отношения;
5. имуществото на лицето, с което проверяваното лице е във фактическо съжителство.

Съгласно оспорваните разпоредби като ответници се конституират лицата по чл. 65 от ЗОПДНПИ, а именно съпруг, лице, с което се намира във фактическо съжителство, бивш съпруг, роднини по права линия без ограничение в степените, роднини по съребрена линия - до четвърта

степен включително, и по сватовство - до втора степен включително. В кръга на посочените лица се включват лицата, посочени с разпоредбата на § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗОПДНПИ. Съгласно чл. 65 от ЗОПДНПИ обаче тези лица се конституират като ответници само в случаите, когато проверяваното лице им е прехвърлило през проверявания период незаконно придобитото имущество.

В чл. 65 от ЗОПДНПИ не е обхваната единствено хипотезата при наличие на имуществени отношения в режим на общност между съпрузи, съгласно Семейния кодекс. Тук обаче следва да се приложат общите принципи в гражданското производство относно наличието на института на необходимото другарство. Налице е необходимо другарство когато по своя предмет делата на другарите са тъждествени по предмет, т.е. делата на другарите се отнасят до едно и също правоотношение, в което всички другари са участници или имат спрямо него едно и също правно положение.

Според теорията и практиката в гражданското процесуално право при съвместна собственост в съпружеска общност е налице задължително другарство между двамата съпрузи, което е и условие за допустимост на процеса, т.е. участието на всички другари е задължително. Нарушаването на изискването за предявяване на иска срещу всички задължителни другари е нередовност на исковата молба, за която съдът следи служебно.

Предвид това, комисията при предявяване на иска следва, съгласно ГПК във връзка със Семейния кодекс, задължително да посочи като ответник и съпруга на проверяваното лице, тъй като искът е насочен срещу имущество, което представлява съпружеска имуществена общност.

Ето защо, считам че не е налице нарушение на конституционно установеното право на защита в чл. 56 от КРБ.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Предвид изложеното считам, че разпоредбата чл. 11, ал. 5 от ЗОПДНПИ не противоречи на преамбюла и чл. 4, ал. 1 от Конституцията на Република България и разпоредбите на чл. 75, ал. 1 и чл. 76, ал. 2 от ЗОПДНПИ не противоречат на чл. 4, ал. 1 и чл. 56 от Конституцията на Република България.

МИНИСТЪР

ПЕТЯ ПЪРВАНОВА